

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 9935 af 21/10/2020 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - etnisk oprindelse, hudfarve og race - påklædning - parts- og vidneforklaringer

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 20-11499

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om køn - etnisk oprindelse, hudfarve og race - påklædning - parts- og vidneforklaringer

J.nr. 20-11499

En kvinde var i juni 2019 gæst hos et svømmeanlæg. Kvinden var under svømning iklædt en burkini med hovedbeklædning. Kvinden oplyste for nævnet, at en livredder hos svømmeanlægget havde råbt af hende, at kvinder, som kommer fra klagers land, ikke måtte bade i burkini i svømmeanlægget. Livredderen havde desuden sagt til kvinden, at hun ikke måtte befinde sig i svømmeanlægget, og at hun skulle gå med det samme. Kvinden gjorde for nævnet gældende, at hun havde været udsat for forskelsbehandling på grund af køn og etnisk oprindelse. Svømmeanlægget bestred kvindens gengivelse af hændelsesforløbet.

Nævnet vurderede på den baggrund, at det var nødvendigt for sagens afgørelse, at der blev ført bevis i form af mundtlige parts- og vidneforklaringer.

Nævnet afviste derfor sagen.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af køn og etnisk oprindelse i forbindelse med en episode i det indklagede svømmeanlæg.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Ligebehandlingsnævnet kan ikke behandle klagen, da en afgørelse af, om klager er blevet forskelsbehandlet på grund af køn og/eller etnisk oprindelse, kræver bevisførelse i form af mundtlige parts- og vidneforklaringer.

Sagsfremstilling

Klager besøgte den 15. juni 2019 det indklagede svømmeanlæg sammen med sine børn.

Et skilt hos indklagede anfører, at badning kun er tilladt i badetøj. Et billede på skiltet viser, at man ikke må bære hovedbeklædning til burkini. Et andet billede viser, at man ikke må bære tøj.

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 27. februar 2020.

Klager fremsatte i klagen en påstand om betaling af en godtgørelse på 35.000 kr.

Parternes bemærkninger

Klager gør gældende, at hun har været udsat for forskelsbehandling på grund af køn, race og etnisk oprindelse.

Klager var den 15. juni 2019 en tur i svømmehallen sammen med sine børn. ¬Klager var iklædt burkini, som er et langærmet svømmetøj. Burkini er en heldragt af lycra, som badedragter normalt er lavet af. Klager kan ikke svømme med badedragt uden tørklæde, fordi det er imod klagers religion.

Burkininen er købt og godkendt som en burkini. Den er inden for de rammer, en svømmehal har. Det vil sige, at badehætten er stramtsiddende. Inden klager tager den på, vasker hun sig, hvor der skal vaskes. Klager vasker sig desuden igen, når hun har taget burkinien på.

Klager var klædt i overensstemmelse med svømmehallens regler.

Klager har børn og er klar over, hvordan hun skal forholde sig inde i svømmebadet.

¬Klager sad ved boblebadet på kanten af bassinet. Pludselig kom en kvindelig livredder. Livredderen begyndte at råbe og snakke højt til klager. Alle kiggede på klager, og klager følte sig virkelig undertrykt. Klager var bekymret over den måde, livredderen sagde det på.

Klager svarede tilbage, at hun tidligere havde svømmet i burkini, og at der ikke var opstået problemer. Klager tilføjede, at hvis der var skilte om, at man ikke måtte gå i burkini, ville klager selvfølgelig opsøge en anden svømmehal.

Livredderen blev sur og sagde, at klager skulle gå ud med det samme, og at kvinder som kommer fra klagers land ikke må svømme i den dragt i svømmehallen. Livredderen sagde også, at klager ikke måtte befinde sig i svømmehallen, og at hun skulle gå med det samme. Desuden pegede livredderen en finger på klager og gik hen imod klager.

Klager blev bange for, at livredderen skulle til at slå hende.

Alle kiggede på klager. Der var ingen, som sagde noget.

Der var andre muslimske religiøse familier, som svømmede samme dag. Disse kvinder bar ikke tørklæde. De blev ikke sendt ud.

Klager rejste sig op og sagde til sine børn, at de blev nødt til at gå fra svømmehallen.

Klagers fætter var med i svømmehallen. Klager sagde til sin fætter, at de skulle gå og fortalte ham kort, hvad der var sket. Klagers fætter sagde, at børnene lige var kommet, og at de kun havde været der i cirka 40 minutter. Han sagde, at han godt kunne passe børnene, imens de svømmede.

Klager gik hen mod omklædningsrummet. Livredderen kiggede rasende på klager. Klager blev fornærmet og bange og gik straks hen til omklædningsrummet.

Da klager gik op for at tage snakken med de andre ansatte ved receptionen, sagde de, at klager ikke skulle tage sig af livredderen, og at klager gerne måtte svømme med burkini. Klager sagde, at det turde hun ikke, og at hun ikke ville stå i den samme situation igen.

Klager havde planlagt med sine børn, at de først skulle svømme og derefter spise. Dette blev dog afbrudt af livredderen.

Klager er blevet behandlet ringere end de andre i svømmehallen. Hun er blevet forskelsbehandlet på grund af køn, race og etnisk oprindelse.

Klager ønsker at klage over den chikane, som livredderen skabte. Det havde en diskriminerende virkning. Livredderen skabte et truende, fjendtligt, nedværdigende og ubehageligt klima for klager, som var på svømmetur med sine børn.

Klager har tidligere været hos indklagede og aldrig mødt eller hørt noget lignende, men efter episoden er klager bange for at svømme i burkini ved indklagede.

Klager har badet med den samme burkini i forskellige andre svømmehaller og har aldrig oplevet nogen lignende situationen ved indklagede. Klager har endda fået ros for at være en aktiv og deltagende mor, som vil bade med sine børn.

Klager kan godt læse og forstå skiltene og gør sit bedste for at følge reglerne.

Hvis livredderen var i tvivl om klagers burkini, kunne hun godt have sagt det på en høflig måde, eller bede klager komme ud til siden.

Klager er født og opvokset i Danmark. Klager tager en dansk uddannelse. Hverken igennem sin uddannelse eller andre situationer, har klager oplevet at blive forskelsbehandlet på grund af sit køn, etnicitet eller andet.

Klager er enig med reglerne i svømmehallen, som fx er for at sikre vandkvaliteten. Klager er opmærksom på skiltene, hvordan der skal vaskes, og hvilket badetøj man skal have på.

Indklagede påstår frifindelse.

Indklagede står helt uforstående over for de fremsatte påstande.

Indklagede er kendt for at mangfoldigheden er i højsædet. Indklagede favner bredt. Hver dag har indklagede mellem 1000 og 1200 besøgende i huset, som kommer fra mange forskellige lande og kulturer.

Det er indklagedes fornemste opgave at tilsikre, at alle gæster føler sig godt behandlet og kommer i huset igen.

Indklagede har som alle andre svømmeanlæg opsat skilte i omklædningsrummene omkring hvilken påklædning, som er tilladt at bære i svømmeanlægget. Dette er af hygiejniske årsager. Eksempelvis er det ikke tilladt at være iført underbukser under sine badebukser. Der er ligeledes et skilt i kvindernes omklædning, som viser, at det ikke er tilladt at være iført burkini i svømmeanlægget. Med hensyn til dette skilt fremgår det klart og tydeligt, at der er tale om hovedbeklædning til burkini, som det ikke er tilladt at bære i svømmeanlægget. Dette er på baggrund af, at denne ikke holder tæt på samme måde som en

stramtsiddende badehætte, og at de ansatte således ikke kan se, hvorvidt håret under hættten er vasket inden adgang i vandet. Den øvrige del af burkini er tilladt at benytte.

Indklagede har desuden krav om, at blebørn skal være iført specielle bleer af mærket Happy Nappy, som har vist sig at mindske fækalie udslip ved eventuelle uheld for blebørnene.

Indklagede har som ansvarlige for driften af et svømmeanlæg et stort ansvar for at tilsikre vandkvaliteten er så høj som muligt, hvilket indklagede er pålagt af myndighederne, som tjekker dette løbende. Hvis vandkvaliteten afviger for de normer, som er sat, lukkes bassinerne af myndighederne. På denne baggrund sætter indklagede, som alle andre svømmeanlæg, nogle krav til, at man afvaskes inden adgang til bassinerne. Såfremt de ansatte ikke kan se, at man er afvasket, får man ikke adgang til bassinerne.

Indklagede er aldrig blevet beskyldt for, at nogen af de ansatte skulle have opført sig, som det anføres i klagen.

Indklagede har selvsagt talt med de ansatte, som var på vagt den pågældende dato. Faktisk er den ansatte, der klages over, en af de ansatte, som af indklagedes øvrige gæster, modtager flest tilkendegivelser for sit store servicegen og tilgang til sine medmennesker.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af race og etnisk oprindelse efter lov om etnisk ligebehandling.

Ligebehandlingsnævnet behandler også klager over forskelsbehandling på grund af køn efter lov om ligestilling af kvinder og mænd (ligestillingsloven).

Det fremgår af lov om etnisk ligebehandling, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af vedkommendes eller tredjemands race eller etniske oprindelse.

Det fremgår af ligestillingsloven, at ingen må udsætte en person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder blandt andet for alle organisationer og personer, som leverer varer og tjenesteydelser, som er tilgængelige for offentligheden.

Klager var den 15. juni 2019 gæst hos det indklagede svømmeanlæg.

Klager var under svømning iklædt en burkini med hovedbeklædning.

Klager har oplyst, at en livredder hos det indklagede svømmeanlæg begyndte at råbe og snakke højt til klager. Ifølge klager sagde livredderen, at kvinder som kommer fra klagers land ikke må bade i burkini i svømmeanlægget. Livredderen sagde desuden, at klager ikke måtte befinde sig i svømmeanlægget, og at hun skulle gå med det samme.

Klager har også oplyst, at hun efter episoden snakkede med nogle øvrige ansatte hos det indklagede svømmeanlæg, som sagde, at klager ikke skulle tage sig af kvinden, og at klager godt måtte svømme med burkini.

Indklagede bestrider klagers gengivelse af hændelsesforløbet.

Efter oplysningerne i sagen er det på denne baggrund nævnets vurdering, at det er nødvendigt for sagens afgørelse, at der føres bevis i form af mundtlige parts- og vidneforklaringer. En sådan bevisførelse kan ikke foregå ved nævnet, men må i givet fald ske ved domstolene.

Nævnet kan derfor ikke behandle klagen.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1, og stk. 2 og stk. 4, om nævnets kompetence
- § 8, nævnets afvisning af klagen

Lov om etnisk ligebehandling

- § 2, om lovens anvendelsesområde
- § 3, om forbud mod forskelsbehandling

Ligestillingsloven

- § 1 a, om lovens anvendelsesområde
- § 2, om forbud mod forskelsbehandling
- § 2 a, om chikane

<20-11499>